

на 80-годишнината от рождението на Чудомир, завършиха с рецитал от негови творби в изпълнение на заслужилата артистка Мара Пенкова.

ТЪРЖЕСТВЕНА НАУЧНА СЕСИЯ ЗА ЕЛИН ПЕЛИН

На 5 май т. г. в читалищния салон на гр. Елин Пелин Институтът за литература при БАН и Съюзът на българските писатели организираха тържествена научна сесия, посветена на класическото наследство на Елин Пелин. На тържеството присъствуваха активисти на градския народен съвет, на политическите, масовите и младежките организации, много гости от окръга и столицата. В работата на научната сесия взеха участие писателите акад. Георги Караславов, Камен Калчев, Боян Болгар и др.

Проф. Стойко Божков произнесе кратко въстъпително слово, в което изтъкна големите граждански заслуги на Елин Пелин като действителен член на Българската академия на науките и при основаването и развитието на Института за литература. Той посочи голямото световно значение на художественото дело на Елин Пелин, отразил своеобразно класовите борби, които води нашият народ против господството на капитализма още от началото на нашия век.

Обстоен доклад за творческия път на класика на българската проза и за мястото му в българската литература прочете ст. н. с. д-р Кръстьо Генов. Той изтъкна богатите възможности, които творчеството на Елин Пелин разкрива пред работниците в полето на литературната наука за изясняването на редица жизнено важни литературно-естетически проблеми. Подчерта се, че литературната наука трябва да разреши въпросите за творческото вдъхновение или възникването на чувството за народност; за творческата свобода и обществения дълг на писателя; за съотношението между прототипове и художествено обобщение в творческия процес у Елин Пелин; за хуманизма и положителните герои в произведенията на критическите реалисти и приноса на Елин Пелин и т. н. Докладчикът посочи, че творческите завоевания на Елин Пелин дават богат материал да се изясни преходът от критически реализъм към метода на социалистическия реализъм, да се очертае ярко исторически закономерното взаимодействие и взаимно сближение между демокрацията на народа и комунистическата партийност... И накрая той обоснова необходимостта от качественото изравняване на детско-юношеската литература с литературата за възрастни...

В доклада си за хуманизма на Елин Пелин проф. Пеню Русев посочи редица качествено нови елементи в елинпелиновското човеколюбие. Той изтъкна, че Елин Пелин пресъздава хората на труда преди всичко като положи-

телни герои, със свой възвишен морал, със свои представи за добро и зло, с ярки етични устои. Едни от тези герои са примирени, скромни, тихи и с покорни души. Други — любимите герои на писателя — са хора с огромна духовна сила; те притежават голяма вътрешна енергия, мечтаят за свободен и волен живот, за ярки творчески прояви... Тези герои протестират срещу житейските неправди, търсят истината, бунтуват се искрено против несправедливо устроения живот, воюват за себе си, за семейството си и за щастието на народа... Начинът, по който проф. Русев определи същността на Елин Пелиновия хуманизъм, доближава писателя до хуманизма на поети като Ботев, Смирненски и Вапцаров. Накрая докладчикът подчерта, че хуманизмът на големия наш критически реалист го свързва с нашата съвременност и затова патосът на неговото творчество още повече го сближава с естетическите търсения на писателите социалистически реалисти.

„Елин Пелин и руската литература“ бе темата на доклада, прочетен от н. с. Весела Малеева, която разгледа творческите връзки на класика на българската художествена проза с такива изтъкнати руски белетристи като И. С. Тургенев, А. П. Чехов и М. Горки. Тя подчерта, че Елин Пелин прави самостоятелен влог в изкуството на късия разказ, като особено наблегна на открояващите се непознати дотогава нови белетристични черти в художествения стил, метод и търсения на писателя, които му дават възможност да покаже по-големите революционни възможности на трудовия ни народ. Тези качествено нови черти в художествения метод на писателя органически го свързват както с неговата революционна съвременност, така и с утвърждаването на по-високия етап в прогресивното развитие на българската белетристика. И тъкмо тази творческа близост на Елин Пелин с идеите на социализма и с борбите за социализъм трайно го сродяват с художествената образност на Максим Горки, първооткривателя на метода на социалистическия реализъм.

Племенникът на писателя Никола Стоев — дългогодишен учител в Байлово — проследи творческата история на редица най-характерни Елин Пелинови разкази и разкри за първи път прототиповете на основния им персонаж. Той изтъкна интересни моменти, характеризиращи лабораторната работа на писателя при обобщаване образите на героите...

В своето интересно научно съобщение Ели Велинова докладва научната стойност на редица неизвестни архивни материали — непознати произведения, документи, писма и пр. от Елин Пелин, които хвърлят обилно допълнителна светлина върху жизнения и творчески път на писателя. Научната сесия за Елин Пелин беше само отделен момент в рамките на големия шопски празник.

S O M M A I R E

120 ans de la naissance d' Ivan Vazov

Guéorgui Tzanev — Ivan Vazov dans l'évolution de la littérature bulgare	3
Martin Nagg — Le style et la structure de „Sous le joug“ d'Ivan Vazov ou comment le roman „Sous le joug“ a été „arrangé“	17
Elephtería Faklieva — Les éditions allemandes du roman „Sous le joug“	29

*

Pantéléï Zarev — Hristo Smirnenski, son chemin créateur	42
Boris Deltchev — Rencontres et conversations avec Svétoslav Minkov	67
Siméon Hadjikossev — Les problèmes de la poétique symboliste et l'analyse typologique comparée du symbolisme bulgare et tchèque	83

*

Athanasse Daltchev — Pensées et observations	106
--	-----

Guéorgui Tzanev à 75 ans

Tontcho Gétchev — Guéorgui Tzanev	114
-----------------------------------	-----

*

Ilya Konev — Le Deuxième congrès international d'Etudes balkaniques	120
---	-----

La littérature dans les écoles

Pètre Bratoev — La littérature en tant que discipline d'Enseignement	127
--	-----

REVUE

Svétozar Tzonev — La critique et le mode de penser en critique	135
Guéorgui Ghétov — Pages d'une biographie critique	139
Kiril Topalov — Les problèmes des belles-lettres à l'époque de la Renaissance	141

Chronique

*** — Première session scientifique sur Tchoudomir	146
*** — Session scientifique solennelle sur Eline Péline	147

Адреси — на редакцията: сп. Литературна мисъл, бул. Витоша 39, София Ц., тел. 88-42-89
на администрацията: Издателство на БАН, София 13, кв. Гео Милев, ул. 36, бл. IV
тел. 72-44-11. Абонаменти се внасят във всички пощенски станции или по с-ка №96Т 115 БАН—
Софийски градски клон

Технически редактор Д. Калинова

Далена за набор на 11. VII. 1970 г.

Подписана за печат на 19. IX. 1970 г.

Печатни коли 9,25

Издателски коли 11,01

Формат 71×100/16

Тираж 1800

Поръчка № 395

Отделна книжка 0,75 лв.

Изд. индекс 4176

Годишен абонамент 4 лв.

Набрана и отпечатана в Печатницата на Издателството на БАН

НОВИ КНИГИ

НА ИЗДАТЕЛСТВОТО НА БЪЛГАРСКАТА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ

София 13, кв. Гео Милев, ул. 36

Илия Конев

БЕЛЕТРИСТЪТ КАРАВЕЛОВ

1970, 164 стр., 15×20 см., подвързана, 1,35 лв.

Книгата е посветена на Каравеловата белетристика, на повестите и разказите му — основната и най-значителна част от неговото огромно литературно дело. След като проследява различните концепции в досегашната научна литература за писателя Каравелов, за и против него, авторът на труда се спира последователно на конкретни и по-общи въпроси — за първите повести на Каравелов и началото на българската възрожденска белетристика, за главните фактори на художественото му формиране и същността на влиянието отвън, за идейно-естетическата основа на творбите, които създава в Русия, Сърбия и Румъния; за националните и общочовешки социални мотиви, разработени в тях, за типовите герои и конфликти и пр. Някои от повестите са разгледани в сравнителен план както по отношение на произведения на българската възрожденска литература, така и по отношение на творби от сръбската и румънската литература.

Тодор Ив. Живков

БЪЛГАРСКИ АНТИФАШИСТКИ ПЕСЕНЕН ФОЛКЛОР

1970, 296 стр., 15×20 см., подвързана, 2,27 лв.

Авторът проследява възникването и развитието на българския антифашистки песенен фолклор. Обстойно са анализирани народните песни за Септемврийското въстание през 1923 г., за четническото движение в периода 1923—1925 г. и затворническите песни. Специално място е отделено на партизанските песни, които са показани в тясна връзка с песенната традиция на участниците в социалистическото движение и с разпространените сред революционните дейци съветски масови песни. Показана е художествената специфика на партизанското песенно творчество и неговото място във фолклорния процес. Разгледани са и народните песни за партизаните, за Съветската армия и за Отечествената война. Изследването проследява развитието на песенните традиции на народа ни във връзка с антифашистката борба.